

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Прев 474/2019
30.09.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници по тужби тужиоца FOREST TOSARA LIMITED из Даблина, Република Ирска, чији је пуномоћник Душан Стојковић, адвокат из ..., против туженог Предузеће за производњу, промет и услуге „VEROPOULOS“ ДОО Београд, чији је пуномоћник Жељка Мотика, адвокат из ..., ради повреде права на жиг, вредност предмета спора 12.320.000,00 динара, одлучујући о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж 4996/18 од 07.06.2019. године, у седници већа одржаној дана 30.09.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Привредног апелационог суда Пж 4996/18 од 07.06.2019. године.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Београду П 5924/2016 од 12.06.2018. године, ставом првим изреке, утврђено је да је тужени повредио право на жиг SUDOCREM рег.бр. ..., чији је власник тужилац, на тај начин што је неовлашћено и без сагласности тужиоца увозио, нудио на продају и стављао у промет производ обележен жигом SUDOCREM. Ставом другим изреке, забрањено је туженом свако даље вршење увоза, нуђење на продају и стављање у промет производа којима се повређује регистровани жиг SUDOCREM, рег.бр. ..., чији је власник тужилац, под претњом плаћања новчане казне у износу од 500.000,00 динара. Ставом трећим изреке, констатовано је да ће се о тужбеном захтеву у делу у коме тужилац тражи да му тужени плати износ од 12.320.000,00 динара са законском затезном каматом од дана подношења тужбе до исплате, као и о трошкове поступка одлучити коначном пресудом.

Пресудом Привредног апелационог суда Пж 4996/18 од 07.06.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба туженог као неоснована и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде благовремену и дозвољену ревизију изјавио је тужени, због погрешне примене материјалног права.

У одговору на ревизију тужилац је предложио да се ревизија одбије као неоснована.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у границама прописаним одредбом члана 408. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр.72/11...са изменама) и одлучио да ревизија туженог није основана.

Побијана пресуда није захваћена битном повредом из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју се у ревизијском поступку пази по службеној дужности.

Према утврђеним чињеницама, тужилац је носилац међународно регистрованог жига SUDOCREM рег.бр. .. са важењем на територији Републике Србије. Тужилац наведени жиг користи за обележавање производа, креме за негу коже дече SUDOCREM. Наведени производ на основу овлашћења тужиоца од 14.07.2016. године ставља у промет у Републици Србији треће лице привредно друштво „Actavis“ ДОО Београд. Даље је утврђено да је тужени током 2016. године предметне производе увезао из Грчке од извозника “JUMBO” из Атине и стављао у промет производа који су обележени заштићеним знаком у трговинском објекту „JUMBO“ у оквиру супер маркета „SUPER VERO“ у улици Милутина Миланковића бр.86а без претходне сагласности тужиоца. Није спорно да је тужилац носилац права на предметном жигу и да се ради о његовом ексклузивном производу, као и да је тужиочев производ заштићен жигом тужени стављао у промет.

На основу овако утврђених чињеница, нижестепени судови су закључили да тужилац има право на заштиту у смислу члана 38 и 73а Закона о жиговима, јер је тужени повредио право на жиг чији је власник тужилац на тај начин што је неовлашћено и без сагласности тужиоца увозио, нудио на продају и стављао у промет производе обележен жигом SUDOCREM. Зато је усвојен тужбени захтев.

У ревизији се истиче да тужени није извршио повреде жига прописане чланом 38. Закона о жиговима и да није било места примени из члана 72, 73. 73а Закона о жиговима. Наводи и да је суд погрешно применио одредбу члана 40. Закона о жиговима.

Наводи ревизије нису основани.

Правилно другостепени суд полази од одредбе члана 72. Закона о жиговима, којим је прописано да се повредом права сматра свако неовлашћено коришћење заштићеног знака од стране било ког учесника у промету у смислу члана 38. и 43. став 2. Закона о жиговима. Према члану 38. став 1. Закона о жиговима, носилац жига има искључиво право да знак заштићен жигом користи за обележавање робе, односно услуга, на које се тај знак односи. Неовлашћено коришћење жига по члану 38. став 3. тачка 2 и 3. даје право носиоцу жига да у смислу става 2. овог члана забрани и нуђење робе, њено стављање у промет или њено складиштење у те сврхе, или обављање услуга под заштићеним знаком и увоз или извоз робе под заштићеним знаком.

У конкретном случају тужени је неовлашћено користио жиг тужиоца SUDOCREM рег.бр. .. којим се означавају производи тужиоца за негу коже код деце, тако што је током 2016. године неовлашћено и без сагласности тужиоца увезао, нудио на продају и стављао у промет производ обележен наведеним жигом у трговинском објекту „JUMBO” у оквиру супермаркета “SUPER VERO” у улици Милутина Миланковића бр.86а. Имајући у виду наведено, као и напред цитирану одредбу којом је прописано право тужиоца да забрани стављање у промет робе под заштићеним знаком, као и увоз робе под заштићеним знаком, следи да тужилац има право да забрани туженом увоз, нуђење и стављање у промет производа обележених његовим заштићеним жигом SUDOCREM.

С обзиром на наведено, правилном применом одредбе члана 72. у вези члана 38. став Закона о жиговима усвојен је тужбени захтев за утврђење повреде жига и да тужилац има право да забрани туженом увоз, нуђење и стављање у промет производа обележених његовим заштићеним жигом SUDOCREM.

Неосновани су наводи ревизије туженог да је суд погрешно применио одредбу члана 40. Закона о жиговима. Чланом 40. став1. Закона о жиговима прописано је да носилац жига нема право да забрани коришћење жигом заштићеног знака у вези са робом која је њиме обележена, а коју је у Републици Србији ставио у промет носилац жига или лице које је он овластио.

Када је роба легално прибављена на иностраној територији и увезена у Републику Србију, њен промет је недозвољен односно повређује се жиг носиоца жига уколико је носилац жига са таквим прометом несагласан. Тужилац није ставио у промет спорну робу, већ је то без његовог одобрења учинио тужени, односно тужени је извршио увоз производа али исте није купио нити увезао од овлашћеног дистрибутера, нити је прибавио овлашћење за увоз и дистрибуцију, као ни сагласност тужиоца или дистрибутера за продају. Следи да носилац жига овде тужилац има право да забрани коришћење жигом заштићеног знака, а што су нижестепени судови правилно утврдили и правилно применили материјално право. Зато што тужилац као носилац жига има искључиво право да користи предметни жиг, као и да овласти свако друго лице на вршење права из жига и да повреда тог права постоји и кад лице које повреду врши предузима радње којима противзаконито користи у промету заштићени жиг законитог носиоца, а ради обележавања своје робе и услуга.

На основу изложеног, Врховни касациони суд је применом члана 414. Закона о парничном поступку одбио ревизију туженог као неосновану.

Председник већа - судија
Бранко Станић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

